

קונטרס

# בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי

יְגִלָּה אֶת גְּדֹל הָעֲנָיִן שֶׁל בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי, שָׁבוּ תְלוּיָהּ כָּל  
הַצְּלַחַת הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְעֲצוֹת אֵיךְ  
לְהַגִּיעַ לָזֶה.

\*

בְּנוֵי וּמֵיֶסֶד עַל־פִּי דְבָרֵי  
רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן,  
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּגְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ,  
רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ.

וְעַל־פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ  
הַקְּדוֹשׁ, אֹר נַפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רַז לֹא אָנִים לִיה  
רַבֵּי נִתָּן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ,

וּמִשְׁלָב בְּפֶסוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ  
הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ.

\*

הוּבָא לְדָפוּס עַל־יְדֵי  
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב  
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תוֹבב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, שְׁאָדָם צָרִיךְ לְחַזֵּק  
אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ,  
וְלִידַע אֲשֶׁר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת  
עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאוֹת מְאֹד.  
וּכְשֵׁי-חִקֵּק הָאָדָם בְּדַעְתּוֹ יְדִיעוֹת אֱלֹהִים, אֲזִי  
לֹא יִירָא וְלֹא יִפְחַד מִפְּנֵי שׁוֹם בְּרִיָּה  
שְׂפָעוּלָם, רַק יִהְיֶה חֹזֵק בְּבִטְחוֹן עֲצָמֵי, פִּי  
מֵה שְׁאָדָם מִפְּחַד וּמִתִּירָא מְזוּלָתוֹ, הוּא  
רַק מִפְּנֵי שְׁאִין לוֹ אִמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, שְׁאִז  
מְאֵבֵד אֶת הַבִּטְחוֹן הָעֲצָמֵי, אֲבָל תִּכְפֹּר-  
וּמִיד פְּשִׁישׁ לוֹ אִמוּנָה, אֲזִי נִתְחַזֵּק אֶצְלוֹ  
הַבִּטְחוֹן הָעֲצָמֵי, וּמֵאֲמִין גַּם בְּעֲצָמוֹ.  
(אֲמַרֵי מוֹהֲרָא"ש, חֵלֶק ב', סִימָן תַּעֲב)

קונטרס

# בְּטָחוֹן עֲצָמֵי

.א.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אָהוּבֵי, בְּנֵי הַיָּקָר, כִּי הָאָדָם צָרִיף  
לְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לַיָּדַע שֶׁהַכֹּל תְּלוּי  
רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְרַק הוּא נִמְצָא וּמִבְּלַעְדּוֹ אֵין שׁוּם  
נִמְצָא, וְעַל-כֵּן מֵה וְלָמָּה לְהִתְבַּלְבֵּל מְאַחֲרִים, כִּי הֲרִי  
הוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה  
כְּלָה, דּוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת  
חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֱלוֹפוֹ  
שֶׁל עוֹלָם, וּכְמוֹ שְׁאָדָם צָרִיף לְהַכְנִיס בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה  
בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לַיָּדַע אֶת כָּל הַיְדִיעוֹת הָאֵלוֹ, אֲשֶׁר אֵין  
בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, כְּמוֹ-כֵן צָרִיף הָאָדָם לְחַזֵּק אֶת  
עֲצָמוֹ בְּכָל מֵינֵי הִתְחַזְּקוֹת, וּלְהֶאֱמִין בְּעֲצָמוֹ, וְלַיָּדַע,  
אֲשֶׁר יֵשׁ בְּכַחוֹ לְבֹא אֶל כָּל מֵה שֶׁהוּא רוֹצֵה בָּזֶה

העולם, וזה נקרא "בטחון עצמי", שהוא מאמין ויודע בכחותיו, שיש לו כחות נפש עצומים, ויכול להוציא מהכח אל הפעל כל מה שהוא רוצה בין בגשמי ובין ברוחני, כי האמונה שהאדם מאמין בכחות הנפש של עצמו מכניסה בו "בטחון עצמי", שידע שיכול לעשות כל דבר בעולם, ובאמת זה תלוי בזה – כפי שהאדם מאמין בו יתברך באמת לאמתה, אשר רק הוא נמצא, ואין בלעדיו נמצא, והוא תלוי רק בידו יתברך, על-ידי-זה יבנס בו גם-כן "בטחון עצמי", שידע שיש בכחות הנפש של עצמו לבוא אל כל מה שהוא רק רוצה, ומי שמחזק את עצמו בכל זה, על-ידי-זה הוא מצליח בימי חייו, לא-כן מי שיש לו ספקות בו יתברך, רחמנא לצלן, ולבו מעקם בעקמיות, וקשה לו קשיות עליו יתברך, על-ידי-זה נחלשת אצלו האמונה בעצמו, עד שנעשה שלומיאל ובטלן ועצלן, ונופל בדכאון וביאוש, ואינו מאמין בעצמו, שגם הוא יכול להצליח בחייו, ונדמה לו כאלו הוא נולד לא יצלח, שכל זה בא לו מחמת שאין לו "בטחון עצמי", עד שיש בני-אדם שכל-כף נפלו בעיניהם ובדעתם, עד שאינם רואים שום תקווה לעתידם, ומתיאשים לגמרי, וכל זה מפני שאין להם שום "בטחון עצמי"; ועל-כן, אהובי, בני היקר, אם אתה רוצה להצליח בחייה, ראה

הדבר הראשון לשוב בתשובה אמתית אליו יתברך, ותחלק בדעתך היטב היטב אמתת מציאותו יתברך, ותדע שרק הוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה נוראה ונפלאה מאד, ובכל תנועה ותנועה שם אלוֹפו של עולם ממש, ואז כשתתבררנה לך ידיעות אלו, לא תפחד משום ברִיה שבעולם, כי מה יעשה לך אדם מבלעדי רשותו יתברך?! ואפלו שיתאסף כל העולם כלו נגדך, ויהיה נדמה לך כאלו אבד מנוס ותקוה ממך, אבל אם רצונו יתברך לעזור לך, לא יועיל להם שום דבר, כי תתחמק מהם בכל מיני אפנים שבעולם, ומתחת עיניהם ואפם תברח, וזה ברור; ועל-כן מה ולמה לך להתבלבל מאחרים, וכשיתברר לך דבר זה, אז יכנס בך "בטחון עצמי", שתאמין גם בעצמך, שיש לך כחות נפש עצומים, וגם אתה יכול לזכות לכל מיני דברים שאתה רוצה בין בגשמיות ובין ברוחניות, אם רק לא תתרשל מהרצון האמתי, כי הכל תלוי כפי רצונו של האדם, כי כשאדם רוצה באמת, ומדבק את רצונו אל רצונו יתברך, שמבטל את רצונו לגמרי לרצונו יתברך, על-ידי-זה כביכול הקדוש-ברוך-הוא ממשיך רצונו לרצונו, כי הרצון הוא בחינת עתיק שבנפש, ותכף-ומיד כשאדם מאמין בכחות הנפש שלו, ומדבק את עצמו בו יתברך, על-ידי-זה נתגלית לו יחידה

שֶׁבִּנְפֶשׁ, וְזוֹכָה לְהַצְלָחָה גְּדוֹלָה בְּחַיָּיו, וְאַף שֶׁבִּתְחִלָּה נִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עוֹמֵד נִגְדוֹ, וְכֵּן אֵלּוּ הוּא מְסַבֵּב בְּחוֹמַת בְּרוֹזַל וְאַבְנִים, וּמִים רַבִּים הוֹלְכִים לְשׁוֹטְפוֹ וְלִהְטְבִיעוֹ, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכַחוֹת הַנְּפֶשׁ שֶׁל עֲצָמוֹ, הֵינּוּ שְׂיֵשׁ לוֹ "בְּטַחוֹן עֲצָמִי", וּמֵאַמִּין בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, עַל-יְדֵי-זֶה לֹא יוֹעִיל לְשׁוֹם בְּרִיָּה לְעַמֵּד נִגְדוֹ, וְיֻכַּל לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל חֲשָׁקוֹ וְרִצּוֹנוֹ וְכִסּוּפוֹ, וְיִצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו, כִּי הָעֵקֶר תְּלוּי בְּדָבָר זֶה — כְּפִי הַבְּטַחוֹן הָעֲצָמִי שְׂיֵשׁ בּוֹ, שְׂאֵז הוּא יְכוּל לְקַחַת עַל עֲצָמוֹ כָּל מִינֵי תְּכֵנוּיוֹת בְּחַיָּיו, וְיִצְלִיחַ בְּאַמַּת; אֲשֶׁר מִי שְׂשֵׁם דְּבָרִים אֵלּוּ בְּלָבוֹ וּבְדַעְתּוֹ, שְׂאֵז יִצְלִיחַ בְּכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה.

ב.

עֲלִיף לְדַעַת, אֶהוּבִי, בְּנִי, שְׂחַכְמִינוֹ הַקְּדוּשִׁים גְּלוֹ לְנוֹ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ דְּבַר הָעוֹמֵד בְּפָנֵי הָרִצּוֹן (עֵינִ בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ תְּרוּמָה קֹסֵב:), וְכָל אֶחָד יִהְיֶה אֵיךְ שְׂיִהְיֶה בְּאִיזָה מַצָּב שְׂרַק יִמָּצֵא, הוּא יְכוּל לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל הַדְּבָרִים הַגְּדוֹלִים וְהַחֲשׁוּבִים בְּיוֹתֵר בְּעוֹלָם, אִם רַק יִדַּע מִכַּחוֹ, וְאִם לֹא יַעֲזֹב אֶת רִצּוֹנוֹ וְחֲשָׁקוֹ, כִּי מַעֲלוֹת הַחֲשֵׁק וְהָרִצּוֹן הֵם בְּלִתֵּי מַגְבָּלִים כָּלֵל, כִּי הָרִצּוֹן הוּא עוֹלָם הַחֲרוּת, וּבּוֹ תְּלוּיָהּ הַנְּשִׂמָה בְּסוּד הַכְּתָר, וְעַל-כֵּן

יֵשׁ לְכֹל בַּר יִשְׂרָאֵל כַּחוֹת עֲצוּמִים לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל  
 הַפֶּעַל דְּבָרִים גְּדוּלִים וְעֲלִיוֹנִים מְאֹד, אִם רַק לֹא יַעֲזֹב  
 אֶת הַרְצוֹן, וְאֶפְלוּ שְׁעֵכֶשׁוּ יִתְגַּבְּרוּ עָלָיו כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת  
 וְעִכּוּבִים, וְיַעֲמְדוּ לְפָנָיו כְּחוֹמַת בְּרָזֶל, עִם כָּל זֹאת אִם  
 לֹא יַעֲזֹב אֶת רְצוֹנוֹ וְחֶשְׁקוֹ, וְיִהְיֶה עֲקֻשָּׁן וְתַקִּיף גְּדוּל,  
 אֲזִי סוּף כָּל סוּף יִזְכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל חֶשְׁקוֹ  
 וְרְצוֹנוֹ, וְיִזְכֶּה לְדְבָרִים גְּדוּלִים מְאֹד, אֲבָל כָּל זֶה תְּלוּי  
 בַּבְּטָחֹן הָעֲצָמִי, שְׂאֵדָם צָרִיף לְהֶאֱמִין שֵׁשׁ לוֹ כַּחוֹת  
 עֲצוּמִים, וְכַחוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׁלוֹ הֵם בְּלִתֵּי מְגַבְּלִים, וְאִף  
 שְׂכָבָר עָבְרוּ עָלָיו בְּחַיִּים מִשְׁבָּרִים וְגָלִים וְכָל מִינֵי  
 אֲכָזְבוֹת, יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת וְהִשְׁלָכוֹת, עִם כָּל זֹאת אִם רַק  
 יֶאֱמִין בְּכַחוֹת הַנֶּפֶשׁ שֵׁשׁ בּוֹ, וְיִדַּע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא  
 הִטְבִּיעַ בּוֹ כַּחוֹת עֲצוּמִים, וְהוּא צָרִיף לְהוֹצִיא אֶת זֶה  
 מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל, בִּידִיעוֹת אֵלָיו יוּכַל לְהִתְגַּבֵּר עַל הַכָּל,  
 וְלָבוֹא אֶל כָּל דָּבָר שְׂבָעוּלָם, אֲבָל הָעֶקֶר תְּלוּי בַּבְּטָחֹן  
 הָעֲצָמִי, כִּי רַב הַפְּשָׁלוֹנוֹת שֵׁשׁ לְבָנֵי-אָדָם הֵם רַק מִחֲמַת  
 הַתְּרַשְׁלוֹת שְׂמֵבִיאָה לִידֵי יְאוּשׁ, שְׂאִינוּ מֵאֲמִין בְּעֲצָמוֹ,  
 וְחוֹשֵׁב שֶׁהוּא לֹא שׂוֹה שׁוֹם דְּבָר, וְהוּא כָּבָר לֹא יוּכַל  
 לָבוֹא אֶל שׁוֹם דְּבָר שְׂבָעוּלָם, וְזֶה אֲשֶׁר מְפִילוֹ וּמְשַׁבְּרוֹ  
 וּמְכַשִּׁילוֹ בְּדַרְכּוֹ; וְעַל-כֵּן רָאָה, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְקַחַת  
 אֶת עֲצָמָךְ בִּידִיךְ, וְתֶאֱמִין בְּעֲצָמָךְ, אֲשֶׁר יֵשׁ בְּךָ כַּחוֹת  
 נֶפֶשׁ עֲצוּמִים שֶׁהִטְבִּיעַ בְּךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל

בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא חֶלֶק אֱלֹהֵי מַמְעַל מִמֶּשׁ (עַיִן בְּזֵהָר  
 וַיְחִי רֵמָה: מְשַׁפְּטִים צו:), כִּי הַנְּשָׁמָה שֶׁל הָאָדָם הִיא  
 מֵעֲצָם הָאֲצִילוֹת (עַיִן תְּקוּנֵי זֵהָר מִזֵּהָר חֲדָשׁ קִמְט.),  
 וְעַל-כֵּן אֵינָה מְגַבֶּלֶת כָּלֵל, וְאֵף שֶׁהִיא מִנְחַת וּמַלְבֶּשֶׁת  
 בְּתוֹךְ גּוּף הָאָדָם, שֶׁהַגּוּף הוּא מְגַבֵּל וְהוּא מְלֵא מְנִיעוֹת  
 וְהַעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת, עִם כָּל זֹאת בְּפְנִימִיּוֹת הַנְּשָׁמָה  
 הִיא בֵּת חוֹרֵין לְגַמְרֵי, וְאִם הָאָדָם יִתְגַבֵּר בְּרִצּוֹנוֹת  
 וּבְכֹסוּפִים עֲצוּמִים לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל חֲשָׁקוֹ  
 וְכֹסוּפוֹ, וַיֵּאֱמִין בְּעֲצָמוֹ, הֵינּוּ שְׂיֵהִיָּה לּוֹ "בְּטַחֲוֹן עֲצָמַי"  
 וַיֵּדַע מִכַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁיֵּשׁ בּוֹ, אִזּוֹ בּוֹדָאֵי יִצְלִיחַ דְּרָכוֹ;  
 וַיִּזְכֹּר זֹאת הַיֵּטֵב, כִּי תִצְטָרֵךְ אֶת זֶה כָּל יְמֵי חַיֵּיהָ, כִּי עַל  
 כָּל אָדָם עוֹבֵר בְּחַיּוֹ כָּל מִינֵי מְשֻׁבְּרִים וְגָלִים, אֲפִלּוֹ  
 שֶׁכָּבֵר יוֹדֵעַ מִכַּחוֹת נִפְשׁוֹ, עִם כָּל זֹאת הַזְּמַן עוֹשֶׂה אֶת  
 שְׁלוֹ וְנִשְׁתַּנּוּ הַמַּצְבִּים בְּכָל פַּעַם כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא  
 מְנַסֶּה אֶת הָאָדָם בְּכָל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת לְרִאוֹת אִם יַעֲמֵד  
 חִזָּק בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִם לֹא יִרְפֶּה אֶת  
 הַרְצוֹן וְאֶת הַכֹּסוּפִים אַחֲרָיו, וְאִזּוֹ אִם אֵין הָאָדָם בְּטָלָן  
 וַיֵּשׁ לוֹ אֱמוּנָה בְּעֲצָמוֹ, דֵּהֵינּוּ שֶׁיֵּשׁ לוֹ "בְּטַחֲוֹן עֲצָמַי",  
 וַיֵּדַע שֶׁכָּךְ מְסַבֵּב הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמּוֹ שֶׁיַּעֲבֹר עָלָיו  
 מֵהַ שְׁעוֹבֵר, וְהוּא אֵינּוּ מִרְפֶּה אֶת רְצוֹנוֹ וְכֹסוּפוֹ, אִזּוֹ  
 לֹא יִזוֹז מִשָּׁם, עַד שֶׁיִּזְכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל אֶת  
 עֲנִיָּנוֹ, וְתֵדַע שֶׁכָּל הַצְדִּיקִים הַקְדוּשִׁים שֶׁבְּכָל הַדּוֹרוֹת



לא הגיעו למדרגתם, כי אם על-ידי-זה, שהיה להם "בטחון עצמי", ולא הרפו את רצונם וכסופים, עד שזכו למה שזכו, ולהבדיל גם חכמי אמות העולם שהמציאו כל מיני חכמות, הכל היה מחמת "בטחון עצמי" שהיה בהם, ולא הרפו את רצונם וכסופים, עד שהוציאו מהכח אל הפעל את חכמתם שהמציאו; וזכר כלל זה, כי הוא יסוד גדול בחיים, כי בלי "בטחון עצמי" אי אפשר לזוז כלל בין בגשמי ובין ברוחני, ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר, להאמין בכחות הנפש שיש בה, ואז תתחזק בבטחון עצמי, ותשתנה לגמרי מההפוך אל ההפוך, כי כל הצרות והיסורים והמרירות שצוברים עליך הם רק מחמת שאינך מאמין בכחות הנפש שטמונים בה; אשרי מי ששם דברים אלו אל תוך לבו, ואז טוב לו כל הימים.

## ג.

צריך שתדע, אהובי, בני, כי אין עוד דבר חשוב בחיי האדם כמו "בטחון עצמי", כי כל אלו שנכשלו ונתאכזבו מחייהם, עד שנפלו ליאוש והתיאשו לגמרי מחייהם, ונפלו במחלת הדכאון והדפרסיה, עד שיש שהשתגעו לגמרי, רחמנא לצלן, וגמרו חייהם בבתי חולים לחולי נפש, וכן אלו שאבדו עצמם לדעת,

רַחֲמָנָא לִישׁזֹבֵן, הַכֹּל הָיָה מִפְּנֵי שְׁלֹא הָיָה לָהֶם "בְּטַחֲוֹן  
 עֲצָמַי", כִּי לֹא הָאָמִינוּ שְׁגַם בָּהֶם טְמוּנִים כַּחוֹת נֶפֶשׁ,  
 וְגַם הֵם יְכוּלִים לְהִגִּיעַ לְמָה שְׁרוּצִים לְהִגִּיעַ, כִּי בְּאֵמֶת  
 הוּא יִתְבַּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה,  
 וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת  
 אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְהַנְּשָׁמָה הִיא חֵלֶק אֱלֹוִהּ מִמַּעַל מִמַּשׁ,  
 וְעַל-כֵּן מִי שְׁרוּצָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, הוּא צָרִיךְ  
 שְׁיִהְיֶה לוֹ גַם-כֵּן "בְּטַחֲוֹן עֲצָמַי", שְׂיִדַּע שְׁגַם הוּא יְכוּל  
 לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאִז כְּשֶׁאָדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו  
 יִתְבַּרֵךְ, וּמִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַמְּגִיעוֹת וְהַעֲפוּבִים וְהַהֲסָתָרוֹת  
 וְהַהֲעֲלָמוֹת, אִז נִכְלָלֶת נִשְׁמָתוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,  
 וְיוֹצֵא מִכָּל מִינֵי הַגְּבֻלוֹת, וּמְגִיעַ לְמָה שְׁצָרִיךְ לְהִגִּיעַ,  
 וְלִמָּה שְׁרוּצָה לְהִגִּיעַ, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי תִקְוֶה הָאָמוּנָה  
 בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, שְׁהָאָדָם מֵאָמִין בְּאֵמֶת בְּאֵמֶת מְצִיאוֹתוֹ  
 יִתְבַּרֵךְ, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יוֹצֵאת נֶפֶשׁוֹ לְחַרוֹת, כִּי בְּלִי  
 אָמוּנָה, הָאָדָם הוּא מְגַבֵּל וּמְלַבֵּשׁ וּמְסַתֵּר וּנְעַלֵם בְּתוֹךְ  
 עֲצָמוֹ, אָבֵל תִּכְף-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וּמְדַבֵּק  
 אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה יוֹצֵאת  
 נֶפֶשׁוֹ מִהַכְּלָא שְׁנִכְלָא שָׁם, וְהוּא זוֹכֵה לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל  
 הַפְּעַל חֶשְׁקוֹ וְכִסּוּפּוֹ וּרְצוּנוֹ, לֹא-כֵן מִי שְׁרַחוּק מֵאָמוּנָה  
 פְּשׁוּטָה וּמִכָּל שְׁכֵן מִי שְׁנִכְנְסוֹ בּוֹ קְשִׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו  
 יִתְבַּרֵךְ, וְלִבּוֹ מְלֵא עֲקֻמִּיּוֹת וּבְלִבוּלִים וּטְעָנוֹת עָלָיו

יתְבַרְךָ, הוא נוֹפֵל בְּרוּחוֹ וְנִשְׁכָּר לְבוֹ וְנִתְבַלְבַּלֶּת דַּעְתּוֹ  
 וְנִחְלַשׁ רְצוֹנוֹ וְכִסּוּפּוֹ, עַד שֶׁאֵין לוֹ שׁוּם "בְּטָחוֹן  
 עֲצָמִי", וְאִינוֹ מֵאֲמִין בְּעֲצָמוֹ כָּלֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא  
 מִשְׁתַּגֵּעַ לְגַמְרֵי אוֹ שֶׁמֶאֱבֵד עֲצָמוֹ לְדַעַת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן,  
 כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה — הֵינוּ כְּפִי שֶׁהָאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ  
 יתְבַרְךָ, שֶׁרַק הוּא יתְבַרְךָ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶשְׁבוֹן  
 צֶדֶק, וַיֵּשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שֶׁאֵין הָאָדָם יְכוֹל לְהִבִּין בְּשִׁכְלֵ  
 אֲנוּשֵׁי, עַל-יְדֵי תִקְוָה הָאֱמוּנָה בּוֹ יתְבַרְךָ, נִחְקֶקֶת בּוֹ  
 גַם-כֵּן אֱמוּנָה בְּעֲצָמוֹ, וַיֵּשׁ לוֹ "בְּטָחוֹן עֲצָמִי", וַיִּוֹדַעַ  
 וּמֵאֲמִין שֶׁיֵּשׁ בּוֹ כַּחוֹת נֶפֶשׁ עֲצוּמִים, וּבּוֹדָאֵי הוּא יְכוֹל  
 לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל מֵהַ שְׂרוּצָה, וְאִף שֶׁעֲכָשׁוּ  
 מְסֻבִּים אוֹתוֹ הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים, כִּי הוּא מְלֵא צְרוּת  
 וַיְסוּרִים, מִחֻלְקֶת וּמְרִיבוֹת, עִם כָּל זֹאת הוּא יוֹדַע אֲשֶׁר  
 בְּסוּפוֹ שֶׁל דָּבָר אִם לֹא יַעֲזֹב וַיִּנְיַח אֶת עֲצָמוֹ, אֲזִי סוּף  
 כָּל סוּף יתְגַבֵּר עַל הַכֹּל וַיִּצָא מֵהַכָּלָא שְׁנִכְלָא בּוֹ, וַיִּגְיַעַ  
 לְמַה שֶׁרָצָה לְהַגִּיעַ; וְעַל-כֵּן הָעֶקֶר, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר,  
 רְאֵה לְחִזְקֶךָ אֶת עֲצָמְךָ בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יתְבַרְךָ. וְעֶקֶר  
 הָאֱמוּנָה תְּלוּי בְּשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, שֶׁתְּדַבֵּר עִמוֹ  
 יתְבַרְךָ, בְּלִשׁוֹן שֶׁאֲתָה רְגִיל בָּהּ; וּתְדַבֵּר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם  
 אֵלָיו יתְבַרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְכִפְשִׁיטוֹת, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ  
 אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וּתְסַפֵּר לְפָנָיו יתְבַרְךָ אֶת כָּל  
 אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ וְכָל מֵה שֶׁמַּעִיק לְךָ, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה מְחִזְקֶ

וּמֵאַמֵּץ אֶת הָאֱמוּנָה בְּאָדָם, כִּי כָּל מֶה שֶׁאָדָם יִדְבֵּר  
 יוֹתֵר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, הַהֶכְרַח לֹא שֶׁתִּגְלֶה לֹא הָאֱמוּנָה  
 בְּתִקְוָה וּבְחִזּוֹק יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי לֹא יִדְבֵּר הָאָדָם עִמוֹ  
 יִתְבַּרֵּךְ, אֲלֵא אִם מֵאַמֵּץ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּכְמוֹ-כֵן לְהַפּוֹךְ —  
 אִי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לְאֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת לְהַרְגִישׁ אֶת  
 אֱמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ עָלָיו וְאִיךָ שָׂאִין בְּלִעְדָּיו יִתְבַּרֵּךְ  
 כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדוּמָם, צוּמַח, חַי,  
 מִדְּבַר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁר  
 הִתְלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּלְבוּשׁ הַזֶּה אֲשֶׁר לְמִרְאֵה עֵינָיו, וְהוּא  
 עוֹמֵד בְּתוֹךְ הָאוֹר, אִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ אֶל הַגְּלוּי הַזֶּה אֲלֵא  
 עַל-יְדֵי רַבּוֹי תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, שְׂיִהְיֶה חִזּוֹק וְאַמֵּץ לְדְבַר  
 עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, אַף שֶׁבְּתַחֲלָה יְדָמָה  
 לוֹ, שָׂאִין מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ אוֹתוֹ, אֲבָל אִם יִתְגַּבֵּר עַל זֶה, סוֹף  
 כָּל סוֹף יִתְגַּלוּ לוֹ אוֹרוֹת נוֹרָאִים וְאוֹרוֹת צַחְצַחוֹת, וְיִבִּין  
 וְיִשְׁכִּיל בְּהִשְׁכָּלוֹת כְּאֵלוֹ שֶׁהֵיוּ נִעְלָמוֹת וְנִסְתָּרוֹת מִמֶּנּוּ,  
 וְעַל-יְדֵי תִקְוָה הָאֱמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, עַל-יְדֵי-זֶה יִפְתַּח  
 לְבָבוֹ וְנִפְשׁוֹ, וְיִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה בְּעֲצָמוֹ, הֵינּוּ שְׂיִהְיֶה לוֹ  
 "בִּטְחוֹן עֲצָמַי", כִּי כָּל מֶה שֶׁהָאָדָם מֵאַמֵּץ יוֹתֵר בּוֹ  
 יִתְבַּרֵּךְ, וְיוֹדֵעַ שֶׁהוּא יִתְבַּרֵּךְ גִּמְצָא, וּבְלִעְדָּיו אֵין שׁוּם  
 גִּמְצָא, וְגַם הוּא בְּיָדוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּבְלִעְדָּיו יִתְבַּרֵּךְ הוּא  
 אֵינּוּ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, עַל-יְדֵי-זֶה נִפְתָּחִים לוֹ  
 פְּחוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְיֵשׁ לוֹ "בִּטְחוֹן עֲצָמַי" וְיוֹדֵעַ וּמֵאַמֵּץ גַּם

בְּעֲצָמוֹ; וְעַל-כֵּן רָאָה, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְדַעַת דְּבָרִים  
 אֱלוֹ, כִּי הֶאֱמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְהֶאֱמוּנָה בְּעֲצָמוֹ הֵינּוּ  
 שְׂוִיָּה לּוֹ "בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי", זֶה תְּלוּי בְּזֶה וְזֶה מְחֻזָּק אֶת  
 זֶה, וּבִידְעוֹת אֱלוֹ תִּזְכָּה בְּאֵמֶת לְבוֹא וּלְהִגִּיעַ אֶל כָּל  
 מֵה שְׂאֵתָה רוּצָה לְבוֹא וּלְהִגִּיעַ, וְהַעֲקָר — שְׂלֵא תִרְפָּה  
 מִמֶּךָ אֶת הַרְצוֹן וְהַפְסוּפִים (עֵינִן לְקוּטִי-הֶלְכוֹת, עָרֵב,  
 הֶלְכָה ג), כִּי בְּזֶה תְּלוּי כָּל סוּד הַהֲצֻלָּחָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת  
 וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְעַקָּר שְׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ וְשִׁמְחָתָה תְּלוּי רַק  
 בִּידְעוֹת אֱלוֹ, כָּל מֵה שְׂמִכְנִים אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר בִּידְעוֹת  
 אֱלוֹ, שְׂהֶאֱמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְהֶאֱמוּנָה בְּכַחוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׂבוּ  
 אֶחָד הֵם, עַל-יְדֵי-זֶה יִחְיֶה אֶת חַיּוֹ בְּשִׁלוּהַ וּבְשִׁמְחָה  
 וּבְהֶרְחַבַת הַדַּעַת, וַיִּרְגִּישׁ אֶת עוֹלָמוֹ עוֹד בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ,  
 כִּי אֵינִן לָךְ עוֹד עֲרֵבוֹת וּמְתִיקוֹת וּנְעִימוֹת כְּמוֹ יְדִיעוֹת  
 אֱלוֹ, שְׂאֵז אֵינִן הָאָדָם מְקַנָּא בְּשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבַעוֹלָם,  
 וְאֵינּוּ מִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבַעוֹלָם, כִּי יוֹדַע אֲשֶׁר  
 הוּא יִתְבָּרַךְ מְחַיֶּה וּמְהַיֶּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהוּא  
 בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן גַּם הוּא יָכוֹל לְהִגִּיעַ לְמֵה שְׂהוּא  
 צָרִיךְ לְהִגִּיעַ אִם רַק לֹא יַעֲזֹב אֶת הַרְצוֹן וְהַפְסוּפִים,  
 וַיְהִיָּה דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים, וְזֶה עַקָּר תַּעֲנוּגִי וְשַׁעֲשׁוּעִי  
 עוֹלָם הַבָּא, שְׂהַצְדִּיקִים זוֹכִים עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, לֹא-כֵן  
 מִי שְׂאֵינּוּ רוּצָה לְקַבֵּל יְדִיעוֹת אֱלוֹ, וּמִפְרִיד אֶת עֲצָמוֹ  
 מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְחוֹשֵׁב כְּאֱלוֹ הָאָדָם הוּא דְּבָר נִפְרָד מִמֶּנּוּ

יתברך או הם שני דברים, חס ושלוש, כי מסלק את שכנת עזו מזה העולם, אזי הוא משתגע לגמרי, ונופל בעצבון ובדכאון ובשגעון, עד שמשתגע לגמרי, ונופל ביאוש ובמרירות ובדיפרסיה, וחייו מרורים מאד, והכל מפני שאין לו "בטחון עצמי", כי אינו מקשר את זה העולם אליו יתברך, ואינו מקשר את עצמו בו יתברך; ולכן ראה, אהובי, בני היקר, להכניס ידיעות אלו היטב היטב בתוך לבך ודעתך, ותדע כי בזה תלוייה כל הצלחתך, הצלחת הנפש להתעלות ולהגיע אל מה שאתה רוצה להגיע; אשרי מי שזוכה לדבק את עצמו לגמרי בו יתברך, ומקשר את כל העולם אליו יתברך, ויודע אשר הכל לכל הוא רק ממנו יתברך, שאז דיקא על-ידי-זה יחיה חיים טובים ונעימים, ויזכה להתעלות בנעימות שכנת עזו יתברך, ויצליח בדרכו תמיד.

## ד.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, שהיסוד והעקר בחיי האדם, שיעבוד הרבה על התגלות כחות הנפש שבו, הינו שיהיה לו "בטחון עצמי", וידע אשר גם הוא חשוב בשמים, וגם הוא יכול לזכות לדברים נוראים ונפלאים, וגם הוא יכול להצליח בכל דבר שיעשה, ואיך זוכים להגיע לזה? על-ידי תקף האמונה

בו יתברך, כי צריך להכניס את עצמו לגמרי בתוך האמונה הקדושה, לידע היטב אשר אין מבלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומתהוה ומקיים את כל הבריאה כלה, ואין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה (חלין ז:), ואין אדם נוגע בפה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברה, אפלו כמלא נימא (יומא לח.), ואפלו ריש גרגיתא מן שמיא מנו ליה, (הינו זה שממנה על הביובים שהיא משרה קלה ופחותה גם זה מן השמים מתמנה (ברכות נח.), ואז כשתברך לך היטב היטב האמונה הברורה והמזככת הזו, אז אף פעם לא תקנא בשום ברך שבעולם, ותדע ותאמין בגדל כחות הנפש שבה, ואיך שהכל תלוי רק בידו יתברך, ואם אתה צריך משהו עליך לדבק את עצמך רק בו יתברך; ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר, לצאת מכל הקטנות והמרירות והדחקות שלך, וכבר תצא מעצמך, ותכניס עצמך בבטחון עצמי, שתדע ותאמין גם בעצמך, ואל תתרושל מכל דבר, ואף שיש לך כל-כף הרבה אכזבות וצרות בחייה, שנדמה לך כאלו אתה לא יצלח, וכאלו אתה שלומיאל, וכאלו אתה נבראת מיתר בעולם, כי כל אחד לועג לך, ומדבר עליך ומבזה אותך, עם כל זאת על-ידי תקף האמונה בו יתברך, שתדבק את

עצמך בו יתברך, ותכניס ידיעות אלו בתוך לבך, אז לא תתפעל משום ברירה שבעולם, רק תהיה כל-כף חזק בבטחון עצמי שגם אתה יכול לעשות את זה, וגם אתה יכול להוציא את זה מהכח אל הפעל, וגם אתה יכול להגיע לכל המדרגות שבעולם, ותזכה להצליח בכל מה שרק תעשה, כי העקר תלוי בבטחון עצמי, שתאמין בכחות הנפש שנטבעו בך, ולא תתפעל מכל האכזבות והמרירות והיסורים והמחלקת והמריבות שמספבים אותך, ואז דיקא על-ידי תקף העקשנות הזו, תזכה סוף כל סוף להגיע אל דברים יפים, דברים נפלאים בעולם. שלא חלמת עליהם כלל; וזכור תזכור את הדבורים האלו, ותכניס אותם היטב אל תוך לבך, כי תצטרך אותם לימים הבאים, כי לא תדע מה עוד יכול לעבור עליך, אבל אם תהיה חזק באמונה פשוטה בו יתברך, וכל מה שעובר עליך תספור רק לו יתברך, ותתאמץ יותר ויותר באמונה פשוטה בו יתברך, אז סוף כל סוף תעבור על הכל, כי האמונה הפשוטה בו יתברך, היא המגן והמכסה נגד כל הרוחות הרעות, וכל גלי המים הזדונים הרוצים לשטף את האדם; ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה להגיע אל אמונה פשוטה בו יתברך, וכל מה שהוא צריך הוא מבקש רק ממנו יתברך, ויהיה עקשן גדול בדבר זה, ואינו מניח



אֶת רְצוֹנוֹ וְכִסּוּפוֹ כָּרַגַע, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִכְנָס וְנִחְדָּר בּוֹ  
 "בְּטָחוֹן עֲצָמַי", שָׂאז בְּוֵדָאֵי יִצְלִיחַ וְרָכּוֹ בְּחַיָּיו.

ה.

צְרִיף שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, פִּי עָקַר הַצְּלָחַת  
 הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, הוּא כְּפִי מִדַּת הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמַי שֵׁישׁ  
 בּוֹ, וְרוּאִים בְּגִשְׁמִיּוֹת — כָּל אֱלוֹ שֶׁהַצְּלִיחוֹ בְּעִנְיָנֵיהֶם  
 הָיָה רַק עַל-יְדֵי תַקְוָה הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמַי שֶׁהַתְּחִזְקוֹ בּוֹ,  
 הֵינּוּ שְׂדָעוֹ וְהָאֱמִינוֹ בְּכַחוֹת הַנֶּפֶשׁ שֵׁישׁ בָּהֶם מִמֶּנּוּ  
 יִתְבָּרַךְ, וְרוּאִים דְּבָרִים אֱלוֹ מַעֲשִׂים בְּכָל יוֹם אִיף שְׂאָדָם  
 פּוֹתַח חֲנוּת וְרוּצִים רַק לְחֶסֶלוֹ וְלְשׁוֹבְרוֹ וְלַעֲוֹקְרוֹ —  
 כָּל הַמִּתְחַרֵּים שְׁלוֹ, וְהַרְבֵּה פְּעָמִים הֵם מְצָלִיחִים לְשִׁבְרֵם  
 אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, הֵינּוּ שְׁשׁוֹרְפִים אֶת הַחֲנוּת אוֹ אֶת הָעֶסֶק  
 שְׁפָתַח, אוֹ מוֹרִידִים אֶת הַמְּחִירִים עַד שֶׁהוּא מְכַרַח  
 לְהִיּוֹת פּוֹשֵׁט רֶגֶל, אֲשֶׁר עַל-פִּי-רֹב כְּשֶׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם  
 מִשְׁבָּרִים כְּאֵלוֹ בְּעֶסְקִיו, הוּא עוֹזֵב אֶת עֲצָמוֹ וְנוֹפֵל  
 בְּדַכְאוֹן וּבִיאוֹשׁ וּבְדַפְרִסְיָה גְדוֹלָה, לֹא-כֵן הָאָדָם שֵׁישׁ  
 בּוֹ "בְּטָחוֹן עֲצָמַי", וְיִוְדַע וּמֵאֱמִין שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא  
 הַטְּבִיעַ בּוֹ כַחוֹת נֶפֶשׁ עֲצוּמִים, הוּא לֹא יִתְפַּעֵל מֵאָף  
 בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, וְאֶפְלוֹ שֵׁישְׁרָפוֹ לוֹ אֶת הַחֲנוּת וְהָעֶסֶק  
 עֲשׂוֹר פְּעָמִים הוּא יִחְזֹר וְיִבְנֶה אֶת עֲצָמוֹ עוֹד פְּעַם וְעוֹד

פַּעַם, וְלֹא יַעֲזֹב אֶת הַחֹשֶׁק וְהַרְצוֹן שֶׁלוֹ, עַד שְׂיִזְכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל חֹשֶׁקוֹ וְכִסּוּפוֹ, וְדִיִּקָּא אָדָם כְּזֶה יִצְלִיחַ מְאֹד בְּעֵסְקוֹ, וְאֵל תַּחֲשֹׁב, בְּנִי, שֶׁכַּאֲשֶׁר אַתָּה רוֹאֶה חֲנוּת אוֹ עֵסֶק מְצֻלָּח מְאֹד, שֶׁכֶּן הָיָה תְּמִיד, כִּי אִם תִּשְׁאַל אוֹתוֹ, יִגְלֶה לְךָ אֶת כָּל לִבּוֹ וְכָל מֵה שֶׁעָבַר עָלָיו, וְאִיךָ שֶׁהָיוּ לוֹ כָּל-כֶּן הַרְבֵּה מְכֻשׁוּלִים בְּדַרְךְ, וְכָל-כֶּן הַרְבֵּה אֲכֻזָּבוֹת, וְרַמּוּ אוֹתוֹ מֵאוֹת פְּעָמִים, אִךָ הוּא לֹא הִרְפָּה אֶת הַחֹשֶׁק וְהַרְצוֹן כָּלֵל, רַק הָיָה בּוֹ "בְּטָחוֹן עֲצָמִי", וְעַל-יְדֵי-זֶה הִגִּיעַ לְמֵה שֶׁהִגִּיעַ, וְהֵעֵסֶק שֶׁלוֹ הוֹלֵךְ וּמְצֻלִיחַ, וְהִפֵּל מִחֲמַת שֶׁהִטְבִּיעַ בְּעֲצָמוֹ "בְּטָחוֹן עֲצָמִי", שֶׁהֶאֱמִין בְּכַחוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁנָּתַן לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; וּבְאַמְתּוֹ, אֶהוּבִי, בְּנִי הַיְקָר, אִם תִּכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּעֵמֶק הַדְּבָרִים, תִּדַּע כִּי הִפֵּל לְכָל דְּמִיוֹן גָּדוֹל, כִּי כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ הוּא רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמֵה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם אֲכֻזָּבוֹת וְכֻשְׁלוֹנוֹת בְּחַיָּיו, זֶה גַּם-כֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּכָל צָרָה וְצָרָה שֶׁעוֹבֶרֶת עַל הָאָדָם לוֹ צָר, כְּבִיכּוֹל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הַצָּרָה, כִּי בְּכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּמֵה שֶׁמְסַבֵּב עִם הָאָדָם כְּמוֹ שֶׁמְסַבֵּב, שֶׁבָּא לוֹ אִיזָה מִתְחַרָּה בְּעֵסֶק שֶׁלוֹ, אוֹ אֶחָד רוֹצֶה לְשׁוּבְרוֹ, אוֹ פְּלוֹנִי שׁוֹרֵף אֶת כָּל הָעֵסֶק שֶׁלוֹ, גַּם שֶׁם הוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא, כִּי בְּלִי רִשׁוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ לֹא יֵאָרַע לְאָדָם שׁוּם דְּבָר, וְעַל-כֵּן

אם תשאל: מה ולמה עושה זאת הקדוש-ברוך-הוא, עליך לדעת, שהכל הוא סבה ממנו יתברך, שרוצה לראות את תקף האמונה הפשוטה של האדם, אם יאמין בו יתברך, ועל-פן מנסה אותו בכל מיני נסיונות קשים ומרים, לראות איך יגיב, ואם יחזר אליו יתברך, ולכן אם עוברים עליך משברים וגלים ואכזבות בתוך עסקיך, תדע ותאמין כי הכל ממנו יתברך, ועליך רק לשוב אליו יתברך בתשובה אמיתית, ולהכניס את עצמך בתקף הרצון והכסופים, ואז תצליח, וכל זה הוא בגשמיות, אשר אי אפשר לנהל עסק ובפרט כשהעסק מלבש עם בני-אדם, אשר כל אחד ואחד דעתו משנה מחברו, כי אין שני בני-אדם שוים כלל, כי כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונות (עין במדרש תנחומא, סימן ו), כי לכל אחד יש דעת והבנה והשכלה אחרת, ובודאי קשה וכבר מאד להשוות את כל הדעות שיחזיקו יחד בדעת אחת מצד הבחירה והנסיון, עם כל זאת על-ידי תקף האמונה הפשוטה בו יתברך והרצון החזק גם על זה יזכה לעבור, ומכל שכן וכל שכן בדבר רוחני הינו בעבודת השם יתברך לחזר בתשובה אמיתית ולקיים את כל מצוותיו יתברך בשמחה אין סופית, ולהתמיד בלמוד התורה הקדושה, ולהתעלות בדיעות התורה, וכן לזכות להשיג ברזי וסגרי נסתרות

התורה ולהתעלות במדרגות עליונות ובעבודת השם  
 יתברך, על אחת כמה וכמה שצריכים "בטחון עצמי"  
 להיות חזק ואמיץ מאד, ולידע שגם הוא יכול להגיע  
 לכל זה, אם לא יניח את רצונו וחשקו פרגע, ואז על-ידי  
 תקף הרצונות והפסופים האלו יזכה לעבר על הכל,  
 יגיע אל מחוז חפצו בשלום, וכמו שספרו לנו אבותינו  
 ורבנותינו מדור דור, שבתחלה לא היו להם פשרונות  
 מיחדים, רק אזרו את עצמם בעזות ובעקשנות דקדושה,  
 והיה בהם "בטחון עצמי", וידעו מגדל הכחות הנפשי  
 שהטביע בהם הקדוש-ברוך-הוא, ועל-כן יגעו וטרחו  
 מאד בלמוד התורה הקדושה, ועבדו בעבודת השם  
 יתברך ביגיעות ובטרחות עצומות, ועל-ידי-זה דיקא  
 זכו סוף כל סוף להגיע אל ידיעות התורה ואל השגות  
 רוחניות אלקותו יתברך, והכל מחמת שלא הרפו את  
 רצונם וכסופם; וזכר כלל זה, אהובי, בני היקר, שביין  
 בגשמיות וביין ברוחניות עקר ההצלחה של האדם תלוי  
 רק כפי תקף הבטחון העצמי שלו, שידע מכחות הנפשי  
 שיש בו, שנתנו לו מאתו יתברך, ועל-ידי-זה יצליח  
 בחייו; אשרי מי ששם דברים אלו על לבו, ואז יעבר  
 את כל העולם בשלום ובנקל ויצליח דרכו תמיד.

## ו.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, כִּי הַחַיִּים שֶׁל  
הָאָדָם מְלֵאִים כְּשִׁלּוֹנוֹת וְאִכְזָבוֹת וִירִידוֹת וּנְפִילוֹת  
וּחְלִישׁוֹת הַדַּעַת, וְעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים  
וְגִלִּים, וְתָמִיד נוֹפֵל וּמַחְלִיק, עִם כָּל זֹאת כָּל הַצְּלָחָתוֹ  
בְּחַיִּים הִיא רַק כְּשֶׁמְחַדִּיר בְּעֲצָמוֹ "בְּטָחוֹן עֲצָמִי",  
וְיודֵעַ וּמֵאֲמִין בְּכַחוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁהֵטְבִיעַ בּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-  
הוּא, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה הוּא עוֹבֵר עַל הַכְּשִׁלוֹנוֹת וְהָאִכְזָבוֹת,  
הַבְּלָבוּלִים, הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו בְּחַיֵּי  
יוֹם יוֹם, וּמְצַלִּיחַ בְּדַרְכּוֹ, כִּי עָקַר הַצְּלָחַת הָאָדָם בְּזֶה  
הָעוֹלָם הִיא רַק בִּידֵיעוֹת אֱלֹהִים — שֶׁיֵּדַע וְיֵאֲמִין וְיִשְׁכִּיל  
בְּגִדְלֵ כַחוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁיֵּשׁ בּוֹ, וְעַל-כֵּן בְּשָׁעָה שֶׁאֲתָהּ  
רוֹאֶה אָדָם שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּחַיָּיו מֵה שֶׁעוֹבֵר, וְהוּא מְלֵא  
צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְכַאוּבִים, וּמְלֵא כְּשִׁלוֹנוֹת וְאִכְזָבוֹת,  
וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא מְצַלִּיחַ, תַּדַּע, אֶהוּבִי, בְּנֵי, שֶׁהוּא  
יודֵעַ אֵת סוֹד הַחַיִּים שֶׁהוּא סוֹד הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמִי,  
שֶׁיודֵעַ וּמֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר הוּא הֵטְבִיעַ בְּנֶפֶשׁ כָּל  
חַי כַחוֹת נֶפֶשׁ עֲצוּמִים, שֶׁעוֹד בְּחַיָּיו בְּעֵלְמָא הַדִּין יִזְכֶּה  
לְגִלוֹת אֵת כָּל הַהַעֲלָמוֹת וְהַהִסְתָּרוֹת וְהַכְּסוּיִים, וְיִזְכֶּה  
לְמַצֵּא אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַדִּיר אֵת כָּל הַיְדֵיעוֹת  
הָאֵלוֹ הַיֵּטֵב בְּתוֹךְ לְבוֹ וְדַעְתּוֹ, שֶׁאֵז יוֹכֵל לְעַבֵּר אֵת כָּל  
הָעוֹלָם בְּנֶגְלָל, וְיִהְיֶה דְבוּק בְּחַי הַחַיִּים, וְיִתְעַנֵּג בְּעִרְבוֹת,

יְדִידוּת, זִיו חַיּוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרְךָ: אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזָה וְאֲשֶׁרִי  
לוֹ בְּבָא.

תָּם וְנִשְׁלָם, שָׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

